

Sygnatura akt IV RNs 312/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Styrna

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 15.11.2017r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku C. K. (1)

przy uczestnictwie R. K. (1)

o pozbawienie współmałżonka samodzielnego zarządu majątkiem wspólnym

postanawia:

I. oddalić wniosek,

II. zasądzić od C. K. (1) na rzecz R. K. (1) kwotę 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa przez pełnomocnika.

Sygnatura akt IV RNs 312/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 24 listopada 2017r.

C. K. (2) wniosła o pozbawienie uczestnika R. K. (1) samodzielnego zarządu składnikiem majątku wspólnego w postaci gospodarstwa rolnego, położonego w miejscowości S. na działkach ewidencyjnych nr (...) stanowiącego nieruchomość zabudowaną o pow. (...)ha, dla której urządzono księgę wieczystą (...). W uzasadnieniu wskazano m.in., że strony pozostają w związku małżeńskim od (...) z małżeństwa mają pięcioro pełnoletnich dzieci, umów majątkowych małżeńskich nie zawierali, od 1989r. prowadzą gospodarstwo rolne położone w S., na którym znajduje się hodowla psów oraz koni. Uczestnik sprawuje całkowity zarząd majątkiem wspólnym i odmawia wnioskodawczyni udzielenia jakichkolwiek informacji, co do sprawowania tego zarządu; wszelkie dochody z tego gospodarstwa pobiera wyłącznie uczestnik, a od grudnia 2010r. wnioskodawczyni nie ma nawet upoważnienia do konta bankowego, na którym gromadzone są dochody małżonków; uczestnik systematycznie uszczupla majątek wspólny, wyprzedaje żywy inwentarz, a także rozporządza maszynami z tego gospodarstwa, zlikwidował hodowlę lisów, sprzedał samowolnie źrebię, umieszcza ogłoszenie o sprzedaży koni. Uczestnik pomimo pobierania dochodów ze wspólnego gospodarstwa nie reguluje zobowiązań finansowych, doprowadzając do zadłużenia w KRUS. Wnioskodawczyni wskazała, także, że pomiędzy stronami toczy się postępowanie rozwodowe w Sądzie Okręgowym w Krakowie pod sygnatura XI C 3892/16.

Uczestnik R. K. (1) wniósł o oddalenie wniosku, wskazując, że działki położone w S. nr (...) i nr (...) nie stanowią gospodarstwa rolnego, a znajdujące się tam konie są wykorzystywane, jako zwierzęta pociągowe do dorożek jeżdżących po K.. Zarząd sprawowany przez uczestnika wyraża się nie tylko w przygotowywaniu i wykonywaniu przejazdów dorożkami, ale także załatwianiu wszelkich spraw administracyjnych, nadzorowaniem woźniców, udzielaniem pomocy weterynaryjnej, podkuwanie koni, które to usługi opłaca uczestnik. Uczestnik ponadto utrzymuje konie

wnioskodawczyni (...) i (...), które ze względu na wiek nie są wykorzystywane w działalności gospodarczej. Na działkach znajdują się psy rasy berneńskiej, są to psy pasterskie, ale nie jest to hodowla psów. Uczestnik podniósł także, że we wniosku nie wskazano żadnych ważnych powodów uzasadniających pozbawienie uczestnika zarządu nieruchomością w S..

Bezsporny jest następujący stan faktyczny:

R. K. (1) i C. K. (1) zawarli związek małżeński w dniu (...)

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2016r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie w sprawie III RNs (...) zobowiązał strony, aby w terminie do 30 czerwca i do 30 grudnia każdego roku udzielali sobie na piśmie nawzajem informacji o stanie majątku wspólnego oraz o sposobie wykonywania zarządu majątkiem wspólnym, podjętych zobowiązaniach obciążających majątek wspólny stanowiący dorobek małżeński.

R. K. (1) złożył taką informację 29 czerwca 2017r. C. K. (1) zaś w dniu 30 czerwca 2017r.,

Obecnie toczy się sprawa rozwodowa pomiędzy stronami w Sadzie Rejonowym w Krakowie XI C 3892/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. (1) i C. K. (1) prowadzą działalność gospodarczą w zakresie transportu pasażerskiego.

Na nieruchomości położonej w S. składającej się z działek ewidencyjnych nr (...) prowadzone jest gospodarstwo rolne w zakresie hodowli koni, które są wykorzystywane do zaprzęgów dorożkarskich na terenie K.. W gospodarstwie tym znajdują się też psy rasy berneńskiej, które służą do pilnowania obejścia, szczenięta zaś są sprzedawane przez R. K. (1). Całością gospodarstwa zarządza wyłącznie R. K. (1), który samodzielnie decyduje o profilu tego gospodarstwa oraz o wszystkich istotnych sprawach dotyczących zarządu. Decyzji swoich nie konsultuje z żoną C. K. (1). Wnioskodawczyni ma możliwość wejścia na teren gospodarstwa, ale wyłącznie w celu dokonywania jego oględzin. Pracownik zatrudniony przez uczestnika odmawia, bowiem wykonywania jakichkolwiek poleceń C. K. (1).

R. K. (1) dysponuje koncesją na przewóz osób dorożką po rynku (...); w celu zwiększenia dowodów zawarł umowę ze swoją matką W. K., której użycza koni do dorożki stanowiącej jej własność, samodzielnie zaś czerpie dochód także z tej dorożki. W. K. ze względu na swój wiek i stan zdrowia nie jest w stanie prowadzić jakiegokolwiek działalności, w tym związanej z przewozem osób dorożkami.

Dowody:

Zeznania świadków: J. K. K-206,

R. K. (2) K-208,

M. G. K-209,

R. Z. K-211,

M. S. K-212,

F. G. K-213,

Zeznania stron:

C. K. (1) K-214,

R. K. (1) K-217.

zaświadczenia o działalności gospodarczej K-42, 43,

Strony wzajemnie oskarżają się o spowodowanie szkód i działania niezgodne z prawem, czego wyrazem są liczne postępowania sądowe, a także zawiadomienia o popełnieniu przestępstw i zgłoszenia na Policję.

Dowody:

Wyrok Sądu Rejonowego w Krakowie K-18,

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa K-45,

Pismo z 26 stycznia 2017r. K-55,

Pismo 06.02.2017r. K- 56,

Pismo 21.11.2016r. K-57,

Pismo z 14.02.2017r. K-58,

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia K-61,

Postanowienie o umorzeniu postępowania K-62,

Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia K-65

Postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie K-66,

Raporty z interwencji Policji K-70-126.

Protokół kontroli (...) w W. K-166,

Akt oskarżenia z 10.11.2014r. K-201,

Lista kontrolna gospodarstwa rolnego

sporządzona przez Powiatowy Inspektorat

Weterynaryjny w W. K- 182.

Decyzja z dnia (...) Prezes (...)stwierdził wygaśnięcie decyzji w sprawie ulgi w spłacie należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników, z uwagi, ja wskazano w uzasadnieniu niedotrzymania przez R. K. (1) warunków udzielonej ulgi w spłacie należności.

Dowód: decyzja z 28.07.2017r. K-17

Zgodnie z art. 328 § 2 kpc Sąd w uzasadnieniu wyjaśnia jedynie przyczyny, dla których dowodom odmówi wiarygodności i mocy dowodowej, a dowody, na których oparł rozstrzygnięcie jedynie powołuje. Co do zasady zbędne więc byłoby przytaczanie motywów uznania dowodów za wiarygodne, pominięta więc zostanie analiza dokumentów urzędowych, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych, a których wiarygodności żądane ze stron nie kwestionowała. To samo dotyczy zeznań świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, którzy co do zasady potwierdzili zgodnie istotne okoliczności sprawy. Zauważyć przy tym należy, że świadkowie zgodnie potwierdzili fakty dotyczące braku porozumienia między stronami, co do zarządu majątkiem wspólnym oraz tego, że zarząd ten w praktyce samodzielnie sprawuje uczestnik R. K. (1), różnice w zeznaniach świadków dotyczyły zaś nie faktów, ale ocen zachowania stron i ich kompetencji w zakresie prawidłowego zarządu, co jednak wykraczało po za tezy dowodowe i „uprawnienia” świadków. Po za tym świadkowie, koncentrowali się na opisie przebiegu różnych

incydentów i konfliktów, jakie miały miejsce i mają obecnie miejsce pomiędzy stronami, a które są przedmiotem licznych postępowań sądowych, karnych i administracyjnych, a które zostały potwierdzone dowodami z dokumentów urzędowych.

Niewiarygodne były natomiast dowody z dokumentów z kart 14-16, które zostały złożone w nieczytelnej kserokopii i nie można ustalić ich treści. Niewiarygodna była także kserokopia internetowego ogłoszenia o sprzedaży psów, gdyż w treści tego dokumentu, brak jest jakichkolwiek danych pozwalających na powiązanie ogłoszenia ze stronami postępowania..

Niewiarygodne były dowody z dokumentów tj. umowa kupna sprzedaży z 02.09.2014r. 12.10.2014r. 16.11.2014r., 7 11.2014r. 04.09.2014r. znajdujących się na kartach od 194 do 199, gdyż żaden z tych dokumentów nie jest podpisany, w myśl więc art. 245 kpc, nie stanowią więc one dowodu na złożenie oświadczeń woli lub wiedzy przez osoby wymienione w treści tych dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 40 kro z ważnych powodów sąd może na żądanie jednego z małżonków pozbawić drugiego małżonka samodzielnego zarządu majątkiem wspólnym; konieczną więc przesłanką zastosowania art. 40 kro jest ustalenie, że zachodzą ważne powody do ingerencji w sposób zarządu majątkiem wspólnym przez jednego z małżonków. Ważne powody polegają na nienależyтым, sprzecznym z dobrem rodziny zarządzie majątkiem wspólnym, przez jednego z małżonków, nie muszą przy tym mieć charakteru zawinionych zachowań tego małżonka, którego miałyby dotyczyć rozstrzygnięcia wydane na podstawie art. 40 KRO. Celem powołanego przepisu jest ochrona majątku wspólnego przed wszelkimi niewłaściwymi zachowaniami jednego małżonka zagrażającymi majątkowym interesom rodziny.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy należy zauważyć, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie potwierdziło, aby zachowanie uczestnika R. K. (1), zagrażało substancji majątku wspólnego, na który składa się m.in. gospodarstwo rolne w S.. Niemal wszyscy świadkowie potwierdzili że gospodarstwo to funkcjonuje i przynosi dochody. Podnoszone były, co prawda okoliczności dotyczące użyczenia koni do zaprzęgu W. K., matki uczestnika, ale jak wskazywała sama wnioskodawczyni, działanie to ma na celu zwiększenie możliwości zarobkowych R. K. (1), który w ten sposób uzyskuje możliwość eksploatacji dwóch dorożek w rynku (...), a nie tylko jednej. Sama wnioskodawczyni, C. K. (1), zeznając przyznała, że gospodarstwo prowadzone przez jej męża przynosi znaczne dochody, blisko 200.000,00 zł rocznie. Okoliczności te wykluczają, aby działanie uczestnika, w jakikolwiek sposób zmierzało do uszczuplenia majątku wspólnego. Nie potwierdziły się przy tym zarzuty, jakoby uczestnik sprzedawał maszyny innym osobom, lub też nabywał na nazwiska innych osób samochody i domy, za pieniądze pochodzące z majątku wspólnego. Wnioskodawczyni ani wskazani przez nią świadkowie, nie byli w stanie wskazać konkretnych składników majątku, które w ten sposób miały być wyprowadzone, ani osób, które te składniki nabyły.

Przeprowadzone postępowanie, wykazało natomiast, że pomiędzy małżonkami istnieje bardzo ostry konflikt, także w związku z toczącą się sprawą rozwodową, który w praktyce wyklucza możliwość zgodnego sprawowania zarządu majątkiem wspólnym. Potwierdzają to zeznania świadków, w tym synów stron tj. J. K. i R. K. (2), a także M. G., którzy opisywali przebieg konfliktów kończących się często interwencją policji. Z ich relacji wynika, jednoznacznie, że strony nie są w stanie podjąć wspólnie jakichkolwiek decyzji dotyczących ich majątku wspólnego. Jednakże rozbieżność stanowisk małżonków, dotycząca zarządu majątkiem wspólnym lub poszczególnymi składnikami tego majątku, nie stanowi „ważnego powodu” w rozumieniu art. 40 kro, uzasadniającego odjęcie zarządu jednemu z małżonków. W tym zakresie, bowiem małżonkom przysługują inne środki prawne, w szczególności przewidziane w art. 24 i 39. Zauważyć też należy, że obecnie toczy się pomiędzy stronami postępowanie rozwodowe, a strony pozostają faktycznej i utrwalonej separacji, co najmniej od 2010r., co również potęguje trudności w zarządzie majątkiem wspólnym. W konsekwencji instytucja wspólności majątkowej małżeńskiej w praktyce nie spełnia swej funkcji, jakim jest zapewnienie bytu materialnego, ekonomicznego rodziny, gdyż strony żyją w rozłączeniu i stanowią rodzinę jedynie w sensie prawnym.. W tej sytuacji zbędna jest też ingerencja Sądu, w zarząd majątkiem wspólnym, w trybie przewidzianym w art. 40 kro, skoro małżonkowie od kilku lat nie prowadzą wspólnego gospodarstwa

domowego, a stan separacji faktycznej ma charakter trwały. Dlatego też, adekwatnym środkiem, zabezpieczającym interesy majątkowe stron, jest ustanowienie rozdzielności majątkowej. O. zaś zarządu istotnym składnikiem majątku wspólnego uczestnikowi i powierzenie zarządu wnioskodawczyni, zamiast uregulować stosunki majątkowe między stronami i zapewnić zabezpieczenie bytu materialnego rodziny będzie stanowiło w praktyce kolejną przyczynę eskalacji konfliktu między małżonkami, nie spełni, więc celu, dla którego został ustanowiony art. 40 kro. Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony, że z zeznań C. K. (1) wynika, że nie ma zamiaru przejmować zarządu nieruchomością w S., chce jedynie mieć możliwość korzystania z gospodarstwa w takim zakresie jak uczestnik (03:12:25- 03:14:36). W stanie jednak permanentnego konfliktu między małżonkami, którego emanacja jest postępowanie rozwodowe, nie jest możliwe zgodne współkorzystanie stron z majątku wspólnego, w tym z gospodarstwa w S.. Dlatego, jak wyżej wskazano, ingerencja sądu w sposób zarządu majątkiem, jest niecelowa, a strony winny rozważyć podjęcie czynności zmierzającej do ustanowienia rozdzielności majątkowej i podziału tego majątku.

Ostatecznie, więc Sąd oddalił wniosek, uznając, że nie zachodzą ważne powody uzasadniające pozbawienie R. K. (1) zarządem nieruchomości położonych w S. objętych księgą wieczysta (...).

Orzekając o kosztach stosowano art. 520 § 2 kpc, mając na uwadze interesy stron były sprzeczne, a żądanie C. K. (1) zostało w całości oddalone.